

Hoor eens, ook daar zijn middelen voor; op zaterdag even schoonmaak houden, de wielen eruit en dan niet te zuinig met smeermiddelen op de scharnierende delen. Maar ik moet toegeven dat het allemaal erg lang gaat duren. Laten we hopen dat de mensen het spoedig de boerendichter Poot kunnen nazeggen:

*Zoo verdween met kille leden
's winters graeuwe dwinglandy
voor de groene monarchy
der bebloemde lieflykheden
Zoo genaecht de zomerbrant
Fiets en brommend Nederlant*

Die laatste zin heeft Poot niet geschreven.

Dat klopt edele vriend, maar dat komt alleen omdat ze in 1700 nog geen flauwe idee hadden wat een genot wij nog eens zouden beleven van de onvolprezen Solex OTO.

J. L. B.

Geslaagd voor:

het examen Moderne Bedrijfsadministratie: **A. Q. Brouwer**, Hoofdboekhouding Den Haag.

EERSTE ERRES-BABY IN TEHERAN

Heden ontvingen wij uit Teheran het volgende telegram, gedateerd 24 januari 1963:

"interheem the hague
happy to announce first erres ra
6011P assembled here left band
today"

Ondertekenaars waren onze partners in de I.E.I., de bedrijfsleider, de heer H. J. Lichtenfels en onze heer D. A. Huizing uit Den Haag.

In eendrachtige samenwerking

Twee weten meer dan één. Dat was tenminste zo met de heren B. Meerman en N. Schuling, beiden werkzaam in de Slijperij te Den Haag.

De bewerkingsmethode van Solex-sturen werd gewijzigd; in afwijking van de plannen stelden deze beide medewerkers voor hiervoor de 'dode' 320 band te gebruiken. Dat bleek mogelijk te zijn en... goedkoper!

Zo kwamen beide heren in aanmerking voor een beloning van hun idee van f 150,— de man. Als u nog eens wat weet heren...

Eerste ontspanningsavond in Sneek geslaagd

In zaal Hanenburg te Sneek werd vrijdag 18 januari j.l. de eerste ontspanningsavond voor het bedrijf Sneek gehouden. Het programma werd verzorgd door eigen personeel en beroepsartisten, zoals Jan Pruis als mr. Doodle, de muzikale komieken Chic en Co en het zangduo De Flevo's. Niet vergeten mogen wij echter de zeer gewaardeerde medewerking van enkele werknemers uit het bedrijf Den Haag, te weten de heer B. Cohen als goochelaar en de heer B. Vroklage als sneltekenaar.

Uit het Sneekse bedrijf werkten mee de heer G. Jekema als pianist, de heer P. Anders, zanger, en een bandje onder de naam 'The five sincoptes'.

Het gehele programma werd met vaart gebracht en wekte prettige reacties bij de ± 100 aanwezigen. Jan Pruis had de uitmuntende gave om nummers van geheel verschillend artistiek niveau tot een vloeiend geheel te maken. De vaart, waarmee Chic en Co hun nummers brachten, droeg belangrijk bij aan hun succes. De u allen bekende mr Benco en professor Dalt Wisney zijn hard op weg om het beroepsniveau te benaderen. De Flevo's deden het leuk en ook de eigen medewerkers werden gul op applaus onthaald.

Ondanks de slechte weersomstandigheden en de op dezelfde datum vallende elfstedentocht is de avond een succes geworden.

Na afloop werd nog een tijdlang prettig gedanst, met muzikale begeleiding van een bandje, gevormd uit enkele jongeren van het bedrijf.

De indruk die deze avond heeft achtergelaten geeft goede hoop voor een volgend evenement, waarbij dan zeker op nog meer belangstelling gerekend mag worden.

J. Lamminga.

Het spreekt vanzelf dat wij met zeer veel genoegen van de geboorte van deze Iraanse eersteling hebben kennis genomen. De directie heeft prompt onze Iraanse vrienden telgrafisch haar gelukwensen met de geboorte van deze eerste ERRES-baby buiten onze grenzen aangeboden en sprak daarbij de hoop uit dat er nog vele zullen volgen.

Wij willen ditmaal volstaan met deze korte mededeling omtrent de ongetwijfeld historische gebeurtenis in de Van der Heem-familie, maar hopen spoedig hierop uitvoeriger terug te komen.

KLEINE BELEVENISSEN

't was maar een kwestie van 5 minuten.

Bij het uitstappen was ik een dame behulpzaam met haar 2 city-bags en een koffertje. „Gaat het zo, mevrouw?“, vroeg ik vriendelijk, toen ze naast me stond.

Ze keek me spinnigdig aan en zei: „Dwaze vent... denk je soms dat ik zeventig ben!“

Dat was dan de dank. Zwaar beledigd draaide ik haar mijn rug toe en liep de Paul Krugerlaan op. De orgelman liet ik ongehonoreerd zijn „Tulpen uit Amsterdam“ draaien, mijn naastenliefde had een te grote knak gekregen... dat moest eerst weer genezen. Ik was voorbij de Kockstraat toen ik plotseling „meneer“ hoorde roepen. Ik keek om en

zag de „dame“ achter me aanhollen.

„Ja zeker“, dacht ik bitter, „nu excuses aanbieden, had ze maar beter op d'r woorden moeten letten“. En me nog steeds zwaar beledigd voelend liep ik door en liet haar rustig „hollen“ en „meneer“ roepen.

Bij de Loosduinseweg stonden de verkeerslichten juist op rood en moest ik dus wachten. Ik hoorde 't gehijg van de „dame“ vlak achter me en toen ze voor me stond snerpte ze: „Akelige kerel, was toch blijven staan“. Zeer uit de hoogte antwoordde ik haar: „Ik heb met u niets meer te maken!“

„O, neen?“, siste ze hees en vinnig rukte zij mij haar koffertje uit mijn hand... want dat droeg ik nog altijd.

De verkeerslichten sprongen op groen. Ik ben nog nooit zo gauw aan de overkant gekomen!

W. V.